

Daniel Kitabı - Sayı Kırk Yedi

Aldatıcı öğretilerin maskesini düşürmek: Daniel 8'in eleştirel bir analizi ve Adventist teolojisine yönelik meydan okumalar

Jeff Pippenger
2024-01-11

Daniel kitabının sekizinci bölümünün dokuzdan on ikiye kadar olan ayetlerinde Roma'nın küçük boynuzu tasvir edildiğinde, bu bozulmuş bir simgedir; çünkü bu, transvestizmin, erkek ve kadın arasında gidip gelen, karşı cinse ait kıyafetler giyen birinin simgesidir. Bu, Roma'nın iki safhayla temsil edildiğine dair Millerci anlayışla uyumludur; ilk safha Roma devlet yönetimi, ikinci safha ise Roma kilise yönetimidir; ancak ayetlerde cinsiyetler arasındaki salınımda küçük boynuz tarihsel ve peygamberlik sıralamasının dışındadır (bozulmuştur). Yine de bu dört ayetin her biri, doğrudan ya Roma devlet yönetimiyle ya da Roma kilise yönetimiyle ilişkili tarihi temsil eder. Putperest Roma, imparatorluk otoritesine direnen herkese zulmetti; fakat onuncu ayette papalık Roması'nın (dişil) zulmü özellikle göğe yöneliktir.

Millerci anlayışa göre Roma dördüncü ve son krallıktı; bu nedenle devletten kiliseye, sonra yeniden devlete ve tekrar kiliseye doğru gidip gelme bir kaygı konusu olmazdı. Daniel kitabının ikinci bölümündeki ayaklarda demirle kilin karışımını görmüşlerdi ve bunu basitçe Roma'nın iki evresi olarak anlamışlardı; dördüncü ve beşinci bir krallığın belirli bir tarihsel sıralamasını tanımlama kaygıları yoktu. Yedinci bölüm için de aynı şekilde düşünüyorlardı; burada Yüceler Yücesi'ne karşı büyük sözler söyleyen boynuzun önünde, Roma canavarının asıl on boynuzundan üçü sökülüp koparılmıştı. Miller, dokuzdan on ikiye kadar olan ayetlerdeki cinsiyet salınımlarını fark etmiş olsa bile, bu, dördüncü krallığın Roma olduğu yönündeki anlayışı açısından önemsiz olurdu. Millerci anlayışta dördüncü krallık 1798'de sona erdi ve bir sonraki peygamberlik olayı Mesih'in İkinci Gelişi idi.

Dişil boynuz, eril boynuzla ruhsal zina yapan kadını işaret eder ve onuncu ve on ikinci ayetlerde temsil edilir.

Öyle büyüdü ki göğün ordusuna kadar ulaştı; ordudan ve yıldızlardan bazılarını yere düşürdü ve onları çiğnedi. Daniel 8:10.

Papalık iktidarının zulmü Hristiyanlığa (göğün ordusu) karşı yöneltilmişti ve on ikinci ayette Papalık Roma'sı (dişil), Avrupa'nın krallarıyla zina etme günahı aracılığıyla cinai işini gerçekleştirme gücünü alır.

Ve isyan yüzünden, günlük sunuya karşı kendisine bir ordu verildi; gerçeği yere serdi; yaptı ve başarılı oldu. Daniel 8:12.

Ayetteki "ordu", papalığa "günlük"e karşı verilen askerî gücü temsil eder. "Against" kelimesi "from" anlamına gelir. "Günlük" ile temsil edilen Avrupa'nın putperest krallarından (putperest Roma), papalığa "suç nedeniyle" askerî destek (bir ordu) verildi. İlişkinin kontrolünün kilisede

olduğu kilise-devlet birleşimi "suç"tur. O suçun şarabı Hristiyan kanıdır. Papalık putperest Roma'nın ordularını kontrol altına alınca, papalık Roma'sı ("o") "gerçeği yere attı; yaptı ve başarılı oldu."

Daniel kitabının on birinci bölümünün otuz birinci ayetinde, orduların Papalık yönetimindeki Roma'ya teslim edilmesi de temsil edilir:

Onun tarafında kuvvetler ayağa kalkacak; tapınak kalesini kirletecekler, günlük sunuyu kaldıracaklar ve yıkıma yol açan iğrençliği diyecekler. Daniel 11:31.

Ayet, putperest Roma'dan Papalık yönetimindeki Roma'ya yaşanan tarihî geçişi tanımlıyor. Ayetteki "kollar", 496 yılında Frankların (Fransa) kralı Klovis ile başlayarak Papalığın yanında yer almaya başlayan Avrupalı krallardır. "Kollar" ayrıca, dördüncü yüzyıldan itibaren 538 yılına kadar süren kesintisiz savaşlar aracılığıyla "güç mabedini" (Roma şehri) kirlettiler. "Kollar" Papalığın yükselişine karşı putperest direnişi de ortadan kaldırdılar ve 508 yılına gelindiğinde putperest direniş sona ermişti.

"'Take away' olarak çevrilen kelime, İbranice 'sur'dur ve 'kaldırmak' anlamına gelir. 'Kollar' 538 yılında 'ıssızlaştıran iğrençliği' (papalık) yeryüzünün tahtına yerleştirdi. Daniel kitabının sekizinci bölümü, on ikinci ayette 'bir ordu'nun dişil küçük boynuza verildiğini belirttiğinde, bu, on birinci bölümün otuz birinci ayetinin tanıklığıyla uyumludur. Vahiy kitabı da aynı gerçeğe on üçüncü bölümde tanıklık eder."

Gördüğüm canavar pars gibiydi; ayakları ayı ayakları gibi, ağzı da aslan ağzı gibiydi; ejderha ona kendi kudretini, tahtını ve büyük yetkiyi verdi. Vahiy 13:2.

Bayan White, ikinci ayetin canavarını doğrudan papalık olarak tanımlar ve ayetteki ejderhanın putperest Roma olduğunu belirtir. Putperest Roma papalığa üç şey verdi: "gücünü, tahtını ve büyük yetkiyi."

Askerî güç, 496 yılında Clovis'ten itibaren putperest Roma tarafından verildi. Yönetim için "makam", 330 yılında İmparator Constantine'in başkentini Konstantinopolis'e taşıyıp eski başkent Roma'yı papalık kilisesinin kontrolüne bırakmasıyla papalığa verildi. 533 yılında, İmparator Justinian papanın kilisenin başı ve sapkınların ıslah edicisi olduğunu ilan ederek "büyük yetkisini" Roma papasına devretti. Daniel kitabının sekizinci bölümünün on ikinci ayeti, bir "ordu"nun verildiği zamanı belirtir ve bu peygamberlik gerçeği birçok tanık tarafından tasdik edilir. O andan itibaren (496 yılından başlayarak) papalık "gelişti".

İsrail'in kuzey krallığına karşı gazabın sonu 1798'de gelene ve Papalık ölümcül yarasını alana kadar "uygulamaya" ve "başarılı olmaya" devam edecekti.

Ve kral dilediğini yapacak; kendini yüceltecek ve kendini her tanrının üzerine çıkaracak, tanrıların Tanrısı'na karşı şaşılmalı sözler söyleyecek; gazap tamamlanıncaya dek başarılı olacak; çünkü belirlenen şey yapılacaktır. Daniel 11:36.

Sekizinci bölümün dokuzuncu ayeti, erkek Roma'yı (putperest Roma) tasvir eder ve putperest Roma'nın gerçekleştirdiği üç aşamalı fetih sürecini temsil eder; bu süreç, yedinci bölümde

kökünden sökülmiş üç boynuzla temsil edildiği üzere, papalık Roma'sının yeryüzünün tahtına kurulabilmesi için fethedilmesi gereken üç coğrafi bölgeyi örnekler. Putperest ve papalık Roma'nın bu iki üç aşamalı fethi, Daniel on birinci bölümün kırk ile kırk üç arasındaki ayetlerinde modern Roma'nın üç coğrafi engelini temsil ediyordu. Daha sonra sekizinci bölümün on birinci ayetinde, erkek küçük boynuz (putperest Roma) yine temsil edilir. Ayetteki kutsanmış mantık o kadar sağlamdır ki, Yeruşalim'i yöneten alaycı adamlar sahte temelini kurabilmek için birkaç teolojik yalanı ileri sürmek zorunda kaldılar.

Evet, kendini ordunun önderine kadar yüceltti; onun tarafından günlük sunu kaldırıldı ve tapınağının yeri yıkıldı. Daniel 8:11.

1863'ten bu yana Adventizm'e sokulan sahte sikkeler ve mücevherleri ele almaya başlarken şunu belirtmek gerekir: Adventizm, dinden dönmüş Protestanlık ve Katoliklik öğretilerini ayakta tutmanın dayanağı olarak ileri sürdüğü iki temel sözde teolojik uzmanlık alanıyla övünmektedir. Adventizmin modern ilahiyatçıların iddiası, ya Kutsal Kitap tarihi ya da Kutsal Kitap dilleri konusunda uzman olduklarıdır. O ayeti ele alış biçimleri, peygamberlik sözünün onlar için mühürlü bir kitap hâline geldiğini ortaya koyar ve Kutsal Kitap dilleri konusunda uzman oldukları iddialarının da Ferisiliğin modern tezahüründen ibaret olduğunu gösterir.

İlk olarak, dokuzdan on ikiye kadar olan ayetlerde küçük boynuzla ilgili gramatik cinsiyet salınımının göz ardı edilmesidir. Gerçekten İbranice uzmanı olsalar, Daniel'in ayetlerde gramatik cinsiyeti kasıtlı olarak değiştirip durduğu gerçeğini inkâr etmez ya da sulandırmazlardı. Küçük boynuz hem eril hem dişil olarak temsil edilir ve bu cinsiyetler ayetler boyunca gidip gelir. İlahiyatçılar bu gerçeği safsata ve sahte sikkelerle örtbas etmeye çalışırlar; çünkü bu, on birinci ayetin papalık Roma'yı değil, pagan Roma'yı tanımladığını açıkça ortaya koyar. Elbette onlar on birinci ayetteki küçük boynuzun papa olduğunu ısrarla savunurlar; oysa aslında pagan Roma'dır.

Dört küçük boynuz ayetinden ikisinin eril, ikisinin dişil olduğu kabul edildiğinde, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir kadının bir kiliseyi, bir erkeğin ise bir devleti temsil ettiği gerçeğini hesaba katmak kolaydır. Bunu bilmek, görmek isteyen herkesin, on birinci ayetteki küçük boynuzun dişil Roma (Papalık Roma'sı) değil, eril Roma (putperest Roma) olduğunu görmesine imkan verir.

Bu ayet, o halde, putperest Roma'nın (o) kendini ordunun önderine kadar yücelttiğini öğrettiği şeklinde anlaşılır; tıpkı putperest Roma'nın ordunun önderini Kalvari'deki çarşıya gerdiğinde yaptığı gibi. Putperest Roma yalnızca çarşıta Mesih'e karşı kendini yüceltmekle kalmadı; ayet devamında, onun (putperest Roma) eliyle, 'günlük kurban kaldırıldı' der.

Daniel kitabında, her ikisi de "kaldırmak" olarak çevrilen iki İbranice kelime vardır. Bu kelimeler "sur" ve "rum"dur. Her iki kelime de tapınak hizmetinde kullanılır. Sur, uzaklaştırmak ya da kaldırmak anlamına gelir; tapınaktaki sunağın üzerindeki küller uzaklaştırıldığında, bu külün uzaklaştırılmasını anlatmak için kullanılan kelime "sur"dur. "Rum" kelimesi ise yukarı kaldırmak ve yüceltmek anlamına gelir; tapınakta kâhin salınım sunusunu kaldıracağı zaman, sunuyu "rum" (yukarı kaldırmak) ederdi. On birinci ayette, putperest Roma ("the daily"), putperestlik dinini yüceltip yükselterek putperestliği "rum" (kaldırmak) edecekti.

Putperest Roma, putperestlik dinini yüceltip ululayacaktı. Kutsal Kitap dilleri konusunda uzman olduklarını ileri süren Adventist ilahiyatçılar, Daniel kitabında "take away" ifadesinin geçtiği her yeri "remove" olarak ele almayı seçiyorlar. Daniel'in kendine özgü ve titiz üslubunu kabul etmiyorlar ve böylece kendilerini peygamber Daniel'den üstün bir konuma yerleştiriyorlar.

Kutsal Kitap dillerini bildiğini iddia eden ilahiyatçılar, Daniel'in iki farklı sözcük kullanmasına rağmen aynı şeyi kastettiğini gerekçelendirmek için argümanlar ileri sürerler. Yanlış iddialarını desteklemek için uzun ve usandırıcı sözcük çalışmaları sunarlar. Kutsal Kitap tarihini bildiğini iddia eden ilahiyatçılar ise, yanlış uygulamanın, tarihin farklı dönemlerinde aynı sözcüğün farklı anlamlar taşıyabileceğinin kabulüne dayandığını; bu nedenle Daniel iki farklı sözcük kullandığında, Daniel'in gerçekte ne demek istediğini ancak bir tarih uzmanının belirleyebileceğini savunurlar. "Satır üstüne satır" metodolojisinden kaçınmaya çalışan ilahiyatçıların sıkça başvurduğu bu iki yanlış yöntemi teşhis etmek önemlidir.

Evet, kendini ordunun önderine kadar yüceltti; onun tarafından günlük sunu kaldırıldı ve tapınağının yeri yıkıldı. Daniel 8:11.

Ayette "kaldırıldı" olarak çevrilen kelime, "yukarı kaldırmak ve yüceltmek" anlamına gelir. "Ortadan kaldırmak" anlamına gelmez. Bu gerçek Adventist ilahiyatçılar için karmaşa ve çelişki yaratır; çünkü Daniel'in kullandığı kelimenin gerçek tanımı ayete uygulandığında, onların öncülleri ayetin basit bir değerlendirmesi karşısında ayakta kalmaz. Onlar, ayetteki küçük boynuzun Papalık yönetimindeki Roma olduğunu savunur ve bu nedenle ayet, "onun tarafından" (Papalık yönetimindeki Roma) "daimi olan kaldırıldı" şeklinde okunur.

Elbette, Sister White'ın doğrudan insan bilgeliğiyle eklendiğini ve metin için geçerli olmadığını belirttiği o ek kelimeyi dahil etmekte hiçbir sorun görmüyorlar.

"Sonra 'günlük' (Daniel 8:12) ile ilgili olarak, 'kurban' sözcüğünün insan bilgeliğiyle metne eklenmiş olduğunu ve metne ait olmadığını ve Rab'bin bununla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm." Erken Yazılar, 74.

Onlar "daimi"yi Mesih'in tapınaktaki hizmeti olarak tanımlar; dolayısıyla "daimi kurban", "daimi"nin göksel tapınakta Mesih'in kurban hizmeti olduğu anlayışını destekler. Ancak esin, "kurban" sözcüğünün "metne ait olmadığını" belirtir.

Efrayim'in sarhoşları "sürekli olan"ı Mesih'in tapınaktaki hizmeti olarak tanımladıklarında, ayet o zaman şöyle okunur: "Onun tarafından" (papalık yönetimindeki Roma) "sürekli olan kaldırıldı," ya da şöyle okunur: "Papalık gücü tarafından Mesih'in tapınaktaki hizmeti ortadan kaldırıldı." Onlar gerçekten bu yalanı öğretiyorlar. Papalık egemenliğinin karanlığı yoluyla Mesih'in tapınaktaki hizmetine ilişkin doğru anlayışın insanların zihinlerinden silindiğinde ısrar ediyorlar.

Oysa "take away" olarak çevrilen sözcük, "ortadan kaldırmak" anlamına gelmez; "yükseltmek" ve "yüceltmek" anlamına gelir. Kutsal Kitap dilleri konusunda uzman olduklarını iddia edenler, İbranice "rum" sözcüğünün anlamını bu pasajda doğru biçimde uygulasalardı, çevirilerinin şöyle demesi gerekirdi: "Papalık gücü tarafından Mesih'in tapınaktaki hizmeti yükseltildi ve yüceltildi." Papalık, Mesih'i ne zaman yükseltip yüceltti ki?

İbranice "sur" kelimesinin tanımını İbranice "rum" kelimesine dayatmaya çalışıyorlar. Daniel, "ortadan kaldırmak" anlamına gelen "sur" kelimesini "günlük" ile bağlantılı olarak iki başka ayette kullanır; fakat on birinci ayette Daniel, "yükseltmek ve yüceltmek" anlamına gelen "rum" kelimesini seçmiştir. Bu ayetle ilgili masallar yığını, "take away" olarak çevrilen kelimenin anlamının çarpıtılması nedeniyle saçmalaktır; ayrıca, Mesih'in mabetteki hizmeti insanlardan hiçbir şekilde asla uzaklaştırılmamıştır.

Ama O, sonsuza dek yaşadığı için, değişmez bir kâhinliği vardır. Bu nedenle, O'nun aracılığıyla Tanrı'ya gelenleri bütünüyle kurtarmaya da kadirdir; çünkü onlar için şefaet etmek üzere daima yaşar. İbraniler 7:24, 25.

Adventist teologların yaptığı gibi, ayetin yanlış yorumlarını desteklemek amacıyla, papalığın bir dönem boyunca Mesih'in Kutsal Yer'deki aracılık hizmetini ortadan kaldırmak için bir tür yetki kullandığını iddia etmek saçmadır!

Ama ilahiyatçılar, ayetin papalığın Mesih'in mabetteki hizmetini yükseltip yücelttiğini ifade ettiğini öğretmezler. Daniel'in sözlerinin anlamını ve Ellen White'in ilhamlı öğüdünü görmezden gelerek, Daniel'in sözlerinin tanıklığına rağmen, öğretmeyi seçtiklerini öğretirler.

Evet, kendini ordunun önderine kadar yüceltti; onun tarafından günlük sunu kaldırıldı ve tapınağının yeri yıkıldı. Daniel 8:11.

İlahiyatçılar, ayetin "papalık gücüyle, Mesih'in tapınaktaki hizmeti ortadan kaldırıldı" anlamına geldiğini öğretiyorlar ve Mesih'in tapınaktaki hizmetinin insanların zihinlerinden kaldırıldığı düşüncesi, bu kaldırmayla bağlantılı olarak Mesih'in "tapınağının yeri yere atıldı" ifadesiyle desteklenmektedir. Tanrı'nın Sözünde, Mesih'in aracılığını yürüttüğü yer olan göksel tapınağın yere atıldığını bildiren tek bir ayet bile yoktur. Ayrıca, "tapınağının yeri" olan göğün kendisinin de yere atıldığını bildiren hiçbir Kutsal Kitap bölümü yoktur. Bir kez daha, ilahiyatçılar kendilerini peygamber Daniel'in üstüne koyuyor; çünkü Daniel'in bunun tam tersini öğrettiği gerçeğine rağmen, ayetteki "tapınağının yeri" ifadesinin Tanrı'nın tapınağına gönderme yaptığında ısrar ediyorlar.

İbranice dilinin sözde uzmanları, ayette İbranice "rum" sözcüğünün, İbranice "sur" sözcüğünün anlamında anlaşılması gerektiğinde ısrar ediyorlar. Ayrıca İbranice "miqdash" sözcüğünün de İbranice "qodesh" olarak anlaşılması gerektiğinde ısrar ediyorlar. "Miqdash" ve "qodash" Daniel kitabında ikisi de basitçe "kutsal mekân" diye çevrilir, ancak anlamları farklıdır. "Miqdash" Tanrı'nın kutsal mekânı olsun ya da putperest bir kutsal mekân olsun, herhangi bir kutsal mekân ifade eder. Kutsal mekân için genel bir sözcüktür; ama "qodesh" ise Kutsal Kitap'ta yalnızca Tanrı'nın kutsal mekânını ifade etmek için kullanılır.

Daniel, putperest bir tapınakla Tanrı'nın kutsal yeri arasındaki farkı biliyordu. Eğer Daniel bir putperest kutsal yeri tanımlayacak olsaydı, "miqdash" kelimesini kullanırdı. İbranice dilinin sözde uzmanlarının, art arda gelen dört ayette Daniel'in her iki kelimeyi de üç kez kullandığı gerçeğine hiç değinmemeleri bana şaşırtıcı geliyor. Daniel'in, ikisi de "sanctuary" olarak çevrilen iki İbranice kelimeyi kullanımı, Daniel'in anlaşılmasını amaçladığı anlamı belirler.

Evet, kendini ordunun önderine kadar yüceltti; onun eliyle günlük sunu kaldırıldı ve kutsal konutunun yeri yıkıldı. Suç yüzünden, günlük sunuya karşı ona bir ordu verildi; gerçeği yere attı; girişimlerini sürdürdü ve başarılı oldu. Sonra bir kutsalın konuştuğunu duydum; konuşan o kutsala başka bir kutsal, “Günlük sunuya ve yıkıma yol açan isyana ilişkin görüşüm, hem kutsal yerin hem de ordunun ayaklar altında çığnenmesine kadar ne kadar sürecek?” dedi. O da bana, “İki bin üç yüz gün; sonra kutsal yer arındırılacak” dedi. Daniel 8:11-14.

Adventizmin temelini içeren pasajın tam kendisinde Daniel, her ikisi de “kutsal yer” diye çevrilen iki farklı İbranice sözcük kullanır. On üçüncü ve on dördüncü ayetlerde Daniel, Kutsal Kitap’ta yalnızca Tanrı’nın kutsal yerini belirtmek için kullanılan “kutsal yer” anlamındaki İbranice sözcüğü seçmiştir; ancak on birinci ayette, hem Tanrı’nın kutsal yeri hem de putperest bir kutsal mekân için kullanılabilen genel nitelikteki İbranice sözcüğü kullanmıştır.

Daniel, on birinci ayetteki "tapınak"ı Tanrı'nın tapınağı olarak belirtmek istemiş olsaydı, izleyen üç ayet içinde iki kez kullandığı İbranice kelimenin aynısını kullanırdı. Daniel'in, on birinci ayetteki putperest bir tapınakla on üçüncü ve on dördüncü ayetlerdeki Tanrı'nın tapınağı arasında bir ayırım yaptığı kesinlikle açıktır! Ama Efrayim'in sarhoşları, on birinci ayette "yıkıldı" denilen "tapınağının yeri" ifadesinin Tanrı'nın tapınağının yeri olduğunu savunurlar; ancak "yer" kelimesinden kaçınırlar.

Onlar, Papalığın Mesih'in aracılık hizmetini kaldırdığını ve göksel tapınağa dair gerçeği yere attığını öğretiyorlar. Oysa Daniel, on birinci ayetteki "tapınak"ın Tanrı'nın tapınağı değil, putperest bir tapınak olduğunu açıkça belirtti. Daniel aynı derecede açıkça şunu da belirtti: yere atılan "tapınak" değil, onun tapınağının "yeri"ydi.

Dokuzdan on ikiye kadar olan ayetlerdeki kasıtlı cinsiyet değişimini kabul etmeyi reddeden modern ilahiyatçılar, dinden dönmüş Protestanlık içinde ortaya çıkan “günlük” tanımını benimsediler ve insanî varsayım, gelenek ve adetlerin kumu üzerine bir temel inşa etmeye başladılar. On birinci ayete geldiklerinde ise, Miller’ın “günlük”ü putperestlik olarak anlayışının doğru olduğunu belirleyen Kardeş White’ın ilhamlı öğüdünü bile reddeder ve Katolik ve Protestan teolojisine duydukları sevgiyi savunmak için yanıltma ve varsayım sanatına başvurmaya başladılar.

Ayette putperest Roma’yı papalık Roma’sına çeviriyorlar ve "kaldırıp yüceltmek" anlamına gelen bir kelimeye zorla "ortadan kaldırmak" anlamını yükleyiyorlar. "The daily" adlı şeytanî simgeyi ilahi bir simge olarak tanımlıyorlar ve ardından, kutsal mekânın "yeri"ne doğrudan atıfta bulunmaktan kaçınarak, bir putperest tapınağın Tanrı’nın tapınağı olduğunu ısrarla ileri sürüyorlar. Ve (Yeşaya’nın nitelediği gibi) "öğrenmemişler"—ancak "öğrenmişler" onlara öyle olduğunu söylerse anlayacak olanlar—kendi yıkımları için masal tabağını kabul ederler.

Miller’ın rüyasında mücevherler olarak temsil edilen bilginin artışı üzerine incelememize bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

Havari Pavlus bizi uyarır: 'Bazıları imandan sapacak, aldatıcı ruhlara ve şeytanların öğretilerine kulak verecekler.' Beklememiz gereken budur. En büyük sınamalarımız, bir zamanlar gerçeği savunmuş, fakat ondan yüz çevirip dünyaya dönmüş ve onu nefret ve alayla ayakları altına alan o kesim yüzünden gelecektir. Tanrı’nın, sadık hizmetkârlarının yapması

gereken bir işi vardır. Düşmanın saldırıları O'nun sözünün gerçeğiyle karşılanmalıdır. Yalanın maskesi düşürülmeli, gerçek niteliği açığa vurulmalı ve Yehova'nın yasasının ışığı dünyanın ahlaki karanlığına nüfuz etmelidir. O'nun sözünün gereklerini ortaya koymalıyız. Bu ciddi görevi ihmal edersek suçsuz sayılmayacağız. Ama gerçeği savunurken, benliği savunmayalım ve hakaret ve çarpıtmalara katlanmaya çağrıldığımız için büyük bir yaygara koparmayalım. Kendimize acımayalım; ama Yüceler Yücesi'nin yasası için çok gayretli olalım.

Elçi şöyle diyor: "Sağlam öğretiyeye katlanmayacakları bir zaman gelecek; ama kendi tutkularının peşinden giderek, kulaklarını okşayan birçok öğretmen edinecekler; kulaklarını gerçeğe kapatacak ve uydurma masallara yönelecekler." Her yanda Tanrı'nın sözünü boşa çıkarıcıların aldatıcı kuruntularıyla kolayca tutsak edilen insanları görüyoruz; ama hakikat onlara sunulduğunda, sabırsızlık ve öfkeyle doluyorlar. Ama elçinin Tanrı'nın hizmetkârına öğüdü şudur: "Her şeyde uyanık ol, sıkıntılara katlan, bir müjdeci olarak görevini yap, hizmetini eksiksiz yerine getir." Kendi gününde bazıları Rab'bin davasını bıraktı. Şöyle yazar: "Demas, şimdiki dünyayı sevdiği için beni terk etti"; ve yine şöyle der: "Bakırcı Aleksander bana çok kötülük etti; Rab yaptıklarına göre ona karşılığını versin; sen de ondan sakın; çünkü sözlerimize şiddetle karşı koydu."

Peygamberler ve havariler, muhalefet ve hakaretler karşısında benzer sınavlardan geçtiler; hatta Tanrı'nın lekesiz Kuzusu bile, bizim gibi her bakımdan ayartıldı. Günahkârların kendisine karşı muhalefetine katlandı.

Bu zaman için her uyarı sadakatle iletilmelidir; ama 'Rab'bin kulu çekişmemeli; herkese karşı yumuşak, öğretmeye yatkın, sabırlı olmalı; karşı çıkanları alçakgönüllülükle öğretmeli.' İmanı terk edenlerin aldatıcı faaliyetleriyle kirlenmeyelim diye Tanrımızın sözlerini özenle korumalıyız. Karanlığın prensi saldırdığında Efendimizin kullandığı aynı silahla—'Yazılmıştır'—onların ruhlarına ve etkilerine karşı koymalıyız. Tanrı'nın sözünü ustalıklarla kullanmayı öğrenmeliyiz. Öğüt şudur: 'Kendini Tanrı'ya makbul olarak sunmak için gayret et; utanacak bir yanı olmayan, gerçeğin sözünü doğru kullanan bir işçi olarak.' Yalancı öğretmenlerin ve ayartıcıların dolambaçlı sapkınlıklarıyla yüzleşmek için gayretli çalışma, içten dua ve iman şarttır; çünkü 'son günlerde çetin zamanlar gelecek. İnsanlar kendilerini seven, tamahkâr, övünge, kibirli, küfürbaz, anne babaya itaatsiz, nankör, kutsallıktan yoksun, doğal sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özdenetimsiz, acımasız, iyileri küçümseyen, hain, fevri, kendini beğenmiş, Tanrı'yı sevmekten çok zevki seven kimseler olacak; dindarlığın biçimine sahip olup gücünü inkâr edecekler: bunlardan uzak dur.' Bu sözler, Tanrı'nın kullarının karşılaşmak zorunda kalacağı insanların karakterini tasvir eder. 'İftiracılar', 'iyileri küçümseyenler', bu yozlaşmış çağda Tanrılarına sadık olanlara saldıracaktır. Ama Göklerin elçisi, Efendimizde sergilenen ruhu ortaya koymalıdır. Alçakgönüllülük ve sevgiyle insanların kurtuluşu için emek vermelidir.

Pavlus, Tanrı'nın işine karşı çıkanlara ilişkin sözlerine devam ederek onları eski İsrail zamanında imanlılara savaş açan adamlara benzetir. Şöyle der: "Nasıl ki Jannes ve Jambres Musa'ya karşı durdularsa, bunlar da gerçeğe böyle karşı koyuyorlar; zihinleri bozulmuş, iman konusunda reddedilmiş kimseler. Ama daha ileri gidemeyecekler; çünkü onların ahmaklığı da, ötekilerinki gibi, herkesin önünde açığa çıkacak." Tanrı'ya karşı savaşmanın ahmaklığının

açığa çıkarılacağı zamanın geldiğini biliyoruz. Ne kadar karalanıp hor görülürsek görülelim, sakın bir sabır ve güven içinde bekleyebiliriz; çünkü "açığa çıkarılmayacak hiçbir giz yoktur" ve Tanrı'yı onurlandıranlar insanlar ve meleklerin önünde O'nun tarafından onurlandırılacaktır. Reformcuların acılarına ortak olmalıyız. Şöyle yazılmıştır: "Sana hakaret edenlerin hakaretleri üzerime geldi." Mesih kederimizi anlar. Hiçbimiz haçı tek başımıza taşımaya çağırılmadık. Golgota'da acı çeken Kişi, dertlerimizi yürekten hisseder ve kendisi de denenerek acı çektiği için, O'nun uğruna keder ve deneme içinde olanlara yardım etmeye de gücü yeter. "Evet, Mesih İsa'da tanrısal bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecektir. Ama kötü insanlar ve sapırtıcılar, aldatarak ve aldanarak, gittikçe daha da kötülecekler. Ama sen öğrendiklerinde kal." Review and Herald, 10 Ocak 1888.